

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Scrisorile nefrancate nu se pri-
mesec. Manuscrisurile nu se re-
trimite!

Biroourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Bodo (M. Mass), Hassenstein de Vogler
(F. M. M.), Henschel, Schalk, Alois
Lorndl, M. Duka, A. Oppelt, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Meser, Eckstein Bernad;
în Frankfurt: G. L. Dausbe; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o seriă
garmondă pe o colonă 8 or.
și 50 or. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarifar și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
seriă 10 or. v. a. sau 30 timb.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIII.

„Gazeta” este în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 or. Cu ducul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 or. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 81.

Brașov, Mercuri 11 (23) Aprilie

1890.

Cestiunea gimnasilui din Beiuș

I.

Brașov, 10 Aprilie st. v.

Amă dîșt în numărul de Săm-
bătă alu fôiei nôtre, (78), în ca-
amă publicatū articolul d-lui ca-
nonicū Lauran, că d-sa ne lasă
aprobe în acelașu întunerecū, în
care amă fostū până acuma în ces-
tiunea gimnasilui din Beiuș.

Numai asupra unui singurū
punctū ne dă d-lū Lauran o tristă
lămurire, constatāndū, în fața afir-
mărilor cunoscutului comunicatū
semi-oficiosū alū ministeriului de
instrucțiune publică, că guvernulū
diecesanū gr. cat. din Oradea-mare
„a pusū ce e dreptū în prevedere învê-
țarea limbii maghiare în mai mare es-
tensiune, decâtū în trecutū”, și că „în
urma urmelorū a comunicatū cu direc-
țiunea gimnasilui și tenôrea ordina-
țiunei ministeriale”, prin care se
impune limba maghiară ca limbă
de propunere în clasele superioare
ale institutului.

Așadēră astādī scimū cu sigu-
ritate ce „a pusū în prevedere”
consistoriulū din Oradea-mare și
ce a dispusū ministruulū prin ordi-
națiunea sa. Dēr amă rēmasū și
suntemū cu desēvēșire în intū-
nerecū asupra faptelorū și motive-
lorū, pe care se întemeiază proce-
derea consistoriului, și aceea a
ministriului ungurescū de instruc-
țiune.

Ceea ce ne spune în privința
acesta atātū comunicatūlū semi-
oficiosū ungurescū („Nemzet” nr.
90 dela 1 Aprilie a. c.), cātū și
articululū d-lui Lauran nu suntū
decātū de-o parte insinuări de altă
parte presupunerī gôle, nimicū po-
sitivū, nimicū întemeiatū pe fapte
concrete, cu atātū mai puținū pe
lege.

Paragrafulū legeri, la care se
provocă și ministruulū în comuni-
catulū sēu și canoniculū în arti-
cululū sēu, spre a-și justifica pro-
cederea fiăcare din punctulū sēu
de vedere (§ 50 alū art. de lege
XXX din 1883), este de următo-
rulū cuprinsū:

„Decă guvernulū i-ar veni la cu-
noscința, că în ôrecare școlă confesio-
nală mediă suntū scăderi morale orî este
o direcțiune contrară statului, și decă
acestea pe calea autorității confesionale su-
perioare competente nu se potū lecuî în modū
radicalū. ministruul de culte și instrucți-
une publică, — după o cercetare făcută
prin organele sale proprii ordinare sēu prin
organe esmice deosebitū pentru acestū scopū
și decă pe temeiul acestei cercetări s'au
constatatū astfel de fapte, cari în insti-
tutele, ce stau sub dispozițiunea și ime-
diata conducere a ministriului cu privire
la directorulū și la profesorii acestorū
institute arū avē ca urmare pierderea
oficiului — este în dreptū și datorū de
a pretinde ca sē fiă depărtați dela cea
școlă indiviđii periculoși; și încātū fapta
lorū ar cādē sub greutatea legeri penale
sē pornescū în contra lorū procedura pe-
nală; ér decă rēulū nu s'ar putē vin-
deca nici prin delăturarea indiviđilorū,
sē așternā Maiestății Sale cererea de in-
chidere a școlēi însăși pe unū timpū
anumitū sēu pentru totdeuna.”

Ce vedemū din acestū paragrafū?
Vedemū, că tractēză de unū
casū anumitū, când adecă s'ar ivi
scăderi morale sēu o direcțiune
dușmană statului în vr'una din
școlele medii confesionale și că
prevede modulū cum sē procedă
ministruulū pentru lecuirea acestorū
rele, după constatarea lorū, precum
și atunci, când nu s'ar putē lecu
nicidecum.

Se nasce acum întrebarea: este
sēu nu aplicabilū acestū §-ū asupra
casului în care se află ađi gimna-
siulū din Beiuș?

§-ulū 50 alū Art. de lege XXX
din 1883 cunôște numai trei mo-
dalități de vindecare a „scăderilor
morale” și a „direcțiunii dușmane
statului” — presupunđū că aceste
au fostū mai înainte constatate — la
vr'unū institutū secundarū confe-
sionalū: a) admoniarea autorității
superioare școlare confesionale și in-
tervenirea ei; b) decă n'ar ajuta
acesta, intervenirea ministriului cu
scopū, ca sē depărteze dela școlă
indiviđii periculoși și ei sē fiă trași
la răspundere și c) decă nici acesta
n'ar ajuta nimicū închiderea tem-
porală orî definitivă a școlēi.

Am cetitū și amū recetitū §-ulū
50, dēr despre vr'o modalitate de
a se corege patriotismulū corpului
profesoralū și de a se „garanta”
spiritulū patrioticū a vr'unui insti-
tutū confesionalū, care a cădūtū
sub bănuiea prevēdūtă în acestū
§-ū, prin introducerea limbii maghiare
ca limbă de propunere n'amū aflatū
nicicū.

Sieste lucru fôrte firescū, că pe cât
timpū admitea existența școlēlorū
confesionale, pe temeiul drep-
tulū lorū, legea nu putea sē pre-
vêdă o asemenea modalitate de
lecuire, care ar fi rēsturnatū chiar
bazele ei.

N'amū aflatū în paragrafulū
din vorbă nimicū nici despre ceea
ce ne vorbesce d-lū canonicū Lau-
ran, când dîce cu privire la acestū
§-ū: „nu este eschisă posibilitatea
ca înaltulū guvernū sē fiă adusū
în convingere rētăcită față de con-
ducita politică chiar și a întregului
corpū didacticū. Dēr „convingerea”
ar rēmānē totū „convingere”, fiă
aceea chiar și „rētăcită”.

Ciudadă interpretare, care
ne pune în cea mai tristă lumină
vederile d-lui Lauran! D-sa adecă
 admite, că guvernulū constituțio-
nalū alū Majestății sale, pôte sē
comită unū actū de volnicie, pôte
sē fiă „injustū” cu alte cuvinte
„nelegalū” și totuși procederea sa
sē fiă „după lege.”

Decă o convingere rētăcită la
care pôte fi adusū guvernulū prin
„orî-căți Unguri preocupați față
de Românī”, ar fi de ajunsū spre
a da procederei sale timbruulū le-
galității, atunci școlele nôtre confe-
sionale n'ar mai fi sigure de
existența lorū nici 48 de ôre.

Nu vede d-lū canonicū Lauran,
că în casulū acesta n'ar mai fi
lipsă nici de § 50 alū legeri citate
și că definițiunea sa se potrivește
pentru „ministruulū luminării po-
porului” din despotica Rusiă, nu

însē pentru unū guvernū, care se
fălesce a fi constituționalū?

Legea ungurescă despre care
e vorba, nici nu vorbesce de o
„convingere” a guvernului de sine
stătătoare, ci prevede numai casulū,
când guvernulū trebuie sē se con-
vingă prin o cercetare temeinică des-
pre adevărata, ér nu inchipuita stare
a lucrurilor. § 50 alū art. de lege din
1883 eschide dēr a priori orî-ce con-
vingere „rētăcită” și cere fôrte ca-
tegoricū și neîndoiosū constatarea
faptelorū.

Despre o asemenea „consta-
tare” în casulū prezentū alū gim-
nasilui din Beiuș nu avemū nici
o cunoscință pozitivă și clară, ci
deoparte vedemū nisce insinuări
tendențioase fără nici unū temei
realū, de altă parte vedemū presu-
punerī și temeri asemenea neînte-
meiate pe starea reală a lucruri-
lorū.

Vedemū mai departe, că am-
bele părți, „guvernulū țerii și gu-
vernulū diecesanū” invocă § 50
alū legeri citate și totuși nici unulū,
nici altulū nu tragū consecutele
din acestū §-ū, ci convingerea „rē-
tăcită” a amēndurora mână cesti-
unea într'o direcțiă cu totul stră-
ină legeri, care nu cunôște o co-
rectură a „patriotismului” prin
impunerea forțată a limbii ma-
ghiare ca limbă de propunere.

Astfelū definițiunea d-lui ca-
nonicū Lauran, caracterisēză pro-
cederea guvernului ungurescū față
cu gimnasilulū din Beiuș ca o
cutezată volnică, ér procederea
guvernului diecesanū ca o tristă
slăbiciune. Acestea facū sē reieșă
neîndoiosū flagranta ilegalitate ce s'a
comisū de cătră guvernū și a tost
luată la cunoscința de cătră con-
sistoriu, ceea ce vomū arăta mai
lămuritū într'unū viitorū articolū.

DIN AFARĂ

Cartea verde a Italiei despre Bulgaria.

Din cartea verde a Italiei apărută
de curēndū se vede, că cei din urmă trei
ministri de externe ai Italiei, au obser-
vatū față de Bulgaria: o sinceră simpa-
tiă, conlucrare la deslegarea cestiunei
Bulgariēi pe base pacnice, armoniă în
convențiile esistente și o atitudine sta-
tornică și uniformă cu Austro-Ungaria și
Anglia față cu Bulgaria. Fôrte multe
documente din cartea verde a Italiei
adeverescū strinsa legătură în afacerea
bulgară a cabinetelorū din Viena, Roma
și Londra. Douē documente mai alesū
suntū fôrte însemnate pentru deducți-
unile, ce suntū făcute în ele, privitoare la
fazele prin cari a trecutū cestiunea bul-
gară. Se scie adecă, că în tōmna trecută
Pôrta a pusū pe tapetū cestiunea recu-
nôscerei actualelorū stări din Bulgaria.
În urma acesta ambasadorulū italianū
din Constantinopolū a consiliatū pe
Pôrta, în urma îndrumărilorū primite de
la Crispi, ca adecă Pôrta sē se abțină
dela orî și ce pași, cari ar încurca ces-
tiunea bulgară. Marele vizirū — după
cum apare dintr'unū documentū alū cărți
verđi — a declaratū înaintea ambasado-
rului italianū, că Pôrta temēndu-se de
proclamarea independenței bulgare, a ju-
decatū, că ôre n'ar fi mai consultū a se
declara de legale stările actuale din Bul-

garia prin o majoritate de voturi a pu-
terilorū, fiindcă în cestiunea acesta nu
se pôte conta la o înțelegere unanimă a
acestora? Dēr fiindcă puterile n'au
vrutū sē între în cestiune de locū, Pôrta
a abđisū la urgitatea ei. Alū doilea do-
cumentū însemnatū este raportulū, ce l'a
făcutū la 9 Octomvre 1889 ambasadorul
Italiei din Viena. În acesta ambasadorul
italianū incunoscințēză pe Crispi, că
contele Kalnoky a declaratū, că până
acum încă n'a făcutū nici o propunere
privitoare la recunôscerea actualelorū stări
de lucruri din Bulgaria și că nici nu
este aplicatū a face acesta. Contele
Kalnoky, dîce mai departe ambasadorulū
italianū în raportulū sēu, este pe deplinū
de acordū cu Crispi, că orî-ce pasū fă-
cutū în prința acesta este lucru inopor-
tunū deoparte, ér de altă parte nu he-
sitēză a declara, că decă ar ține multū
status quo în Bulgaria, ar fi unū pericol.
Celū din urmă raportū alū cărți verđi
este declarațiunea ce a făcutū Crispi amba-
sadorului rusescū la 1 Noemvre 1889.
Guvernulū italianū — dîce adecă Crispi
— este de părere, ca sē nu se contureze
status quo alū Bulgariēi. Probele peste
cari a trecutū principele Ferdinand ne
potū linisci, fiindcă elū a doveditū o ati-
tudine seriôsă și a arătatū, că elū gu-
vernēză principatulū c'o mână dibace și
e destulū de vrednicū pentru a fi recu-
noscūtū.

Prietinia francesă-italiană.

O telegramă din Toulon spune, că
președintele republicei francesē, Carnot,
a ajunsū acolo în 18 Aprilie n. Popo-
rațiunea a primitū pe Carnot cu mari
ovațiuni. Sēra târđiu locuitorii s'au adu-
natū în mare numărū înaintea prefectu-
rei, unde era Carnot, și i-au făcutū ova-
țiuni grandioase; președintele republicei
francesē s'a arătatū mai de multe ori
poporului pe terasă, ér în urmă s'a sco-
boritū în parculū dinaintea prefecturei,
unde mulțimea l'a încunjuratū și cu o
nedescriptibilă însuflețire a începutū sē
strige „Trăescă Carnot! Trăescă Repu-
blica!” După prânđū, Carnot a ținutū
audiențele și între alții i-s'a prezentatū
și admiralulū flotei italiene, contele Lo-
vera di Maria, care a predatū președin-
telui Republicei unū autografū alū rege-
lui Umberto alū Italiei, prin care regele
fi face cunoscutū lui Carnot, că a însărci-
natū pe admiralulū Lovera ca sē felici-
cite în numele sēu și alū Italiei pe pre-
ședintele republicei francesē. Președin-
tele Carnot răspundēndū admiralului a
decretatū, că guvernulū Republicei apre-
țiază pași preventori ai guvernului re-
gelui și îi socotesce ca o mărturiă a sen-
timentelorū, ce nutrește națiunea italiană
față de Francia. După aceste preșe-
dintele și-a esprimatū îndestulirea, că
pôte vedē flota italiană în apele fran-
cesē. Scena acesta a fostū urmată de im-
posante manifestații de bucuriă și însu-
flețire din toate părțile. La dejunulū, ce
s'a datū, a fostū invitatū și admiralulū
conte Lovera di Maria, care a ocupatū
locū de-a drēpta lui Carnot.

SCRILE PILEI.

Visită. Cetimū în „Fôia Diecesană”:
„Ilustritatea Sa D. Dr. Victorū Mihalyi
de Apșa, Episcopulū gr. cat. alū Lugo-
șului, Mercuri în 4 l. c. însoțitū de fra-
tele Ilustrității Sale D. vice-colonelū în
pensiuine, a visitatū pe Ilustritatea Sa

D. Episcopul alu nostru diecesan *Nicolae Popea* și au fostu oșteții P. S. Sale la masă.

Din Vață în Seghedin. „Pester Lloyd“, vorbindu despre mutarea arestului de stat dela Vață la Seghedin, se laudă, că la Seghedin sunt și mai multe localități cu oate ferestre și bine îngrijite pentru „agitatorii naționaliști.“ La acestea observă „Luminătorul“ scurtu și acuprinătoru: „Ei bine, dăr perciunații se nu uite, că pentru altfelu de agitatori există pe alt-unde furci de ștrânguri“.

Daniă. Cetim în „Fóia Diecesană“: „Din partea comitetului parochial gr. or. din comuna bis. Ieșelni se aducă cele mai căldurose mulțămite publice prin preotulu Zaharia Popovici multu Stimăților Domni: Dr. de teol. Traianu Badescu, secretaru consist. Petru Costescu, Nicolae Bala și stimatei domne Elena Costescu nasc. Bădescu, pentru frumoșele ornate, care le-au donatū sursunumii santei nostre biserici pentru sēvșirea santei liturgii înainte sântite, întru memoria răposatului în Domnulu părinte Iosif Badescu. Fiă-ertatulu a slujitū sântulu altarū de aici 26 de ani și ca păstorū bunū a condus turma sa spirituală la o adevărată creștere morală pentru care pururea îi vom păstra o piă memoria“.

Cuartetulu Rosé. Programu concertului, celū va da renumitulū quartetu Rosé ađi Marți în sala otelului „Nr. 1“ este următorea: 1. Quartetu E-moll de Volkman. 2. Quartetu G-dur de Beethoven. 3. Quartetu D-moll de Schubert. Inceputulu la 8 ore sēra.

Legea Băncii Naționale. Cu ocașia discuțiunii în secțiunile Camerii române a proiectului de lege pentru modificarea legii organice a Băncii Naționale, s'a admis de secțiunū unū amendamentū, prin care se impune retragerea biletelorū de 20 lei și înlocuirea lorū în termenū de trei ani cu bilete de 50 și 100 lei. Motivul ar fi, spune „Curierulu Financiaru“, că biletulu de 20 lei face sē dispară piesa de aurū de aceeași valóre.

Persecuțiuni unguresci.

În zilele trecute am adus șcirea, că în contra reuniunilor de cântări românesce și sērbesci din Țera ungurescă s'arū fi pornitū persecuțiunū din partea autorităților unguresci.

Fóia oficiosă ungurescă, care apare în limba germană în Timișóra, a publicatū sub titlulū „*Politische Gesangsvereine*“ (reuniunū politice de cântări) următorea notiță „patriotică.“

De unū timpū ore-care reuniunile de cântări sērbesci și românesce se sporesc într'unū modū bătătorū la ochi. Însē aceste reuniunū nu se mărginesc numai la exercitarea în cântare, ci se ocupă mai multu de *politică*, și încă într'unū modū *nu prē amicalū față de statū*. Aceste reuniunū în cea mai mare parte au de scopū, ca sub preteștiu că se exercită în cântare, sē formeze *conventicule naționale politice*. Fisolgăbirēlū din Rēcașu, Alecs. Ioanovicū, urmăresce cam de multu scopuri acestor reuniunū din cerculū sēu și acum a luatū măsurile potrivite spre a opri cu cea mai mare asprime politisarea acestor reuniunū și a le face imposibile. Deja a disolvatū mai multe reuniunū de acestea, respective a făcutū propunerū la locurile mai înalte pentru disolvarea lorū.

Ce felū de *politică* facū aceste reuniunū? „Luminătorul“ ne dă următorele lămuriri:

În comuna *Ianova*, învățătorul dela școla primară confesională, Eut. Milosav, s'a apucatū în tōmna trecută sē facă corū. Corulū s'a

făcutū și tineretulu era instruatū în școla confesională. Astfelū a cântatū tineretulu érna 'ntregă. Unulū dintre preoții din *Ianova*, anume Dogariu, avea ce avea cu învățătorulū. După-ce l'a denunțatū și l'a acusatū la ministerū, la judecătoria, la consistoriu, dăr preutindenea fără rezultatū, neavēndū învățătorulū nici o vină, a începutū preotulū sē'lū denunșe în altă formă, care le place dușmanilorū populari romānū, adecă că face „agitațiune naționalistă“. Făcū deci arătare voinicosului fisolgăbirēu alū cercului Rēcașu, că corulū din *Ianova* cântă „*Deșteptă-te Române*“ ș. a. Atāta a trebuitū sē audă voinicosulū fisolgăbirēu și a poruncitū de s'a pusū lăcatulū la școla romānescă din *Ianova*, judele comunālū (cojoculū, cum dīce „Luminătorul“) l'a pusū, ér preotulū romānescū primū aspra admonițiune, ca sē îngrijescă de lăcatū, ca nu cumva sē'lū spargă cineva; ér *dascălulū*, pentru că a spartū lăcatulū(?) sē *fid pusū în fiere și aruncatū în temniță*.

Etă și actele oficiose, ce s'au schimbatū între fisolgăbirēu și între preotulū *Ilie Popescu*, președintele comitetului parochialū:

Nr. 3265 közig. 1890 (unguresce). Dela protopretorele cerculū alū Rēcașului. — Sp. D. *Ilie Popescu*, preotū gr. or. nr. ca președinte alū comitetului parochialū, în *Ianova*.

Primăria comunālă mi-a datū de șcire, cumcă lăcatulū pusū pe ușa școlei din comună spre a împedeca uneltirile antipatriotice (haza ellenes üzemek meggát-lása szempontjából) a fostū delaturatū prin învățătorulū *Eutimiu Milosavū* și colegii sēi. Pentru această faptă ilegală s'a făcutū arătare la locurile competente, dăr cu tōte astea aflū de lipsă a te face atentū și pe spectabilitatea Ta, ca pe președintele comitetului, ca, avēndū în vedere interesele proprii ale D-tale, sē îndrumū pe învățătorulū *Milosavū*, cumcă sē nu ceteze a cânta în zidirea școlarū. Am dispusū ca de nou sē se pună lăcatulū pe ușa școlei și observū, cumcă pe D-tate facū răspunđtorū pentru conservarea lui pe ușe, precum mai de multe-ori te-am admoniatū în această privință. Datū în *Rēcașu*, 1 Aprilie 1890. *Ioanovich* m. p. protopretore.

La acestū intimatū părintele *Ilie Popescu* a scrisū cătră respectivilū fibireu:

Nr. 25/1890. Oficiulū parochialū gr. or. romānū din *Ianova*.

Spectabile Domnule Protopretore! Amēsuratū ordinațiunii Spectabilității Vōstre dđto T. Rēkás 1 Aprilie a. c. Nr. 3265, prin carea de nou intenționați a opri tinerimea noastră romānă din *Ianova* dela deprinderea în cântări religioșe-bisericești, am onóre a Vē răspunde:

În 17 Februarie a. c. pe basa unei arētări câtū se pōte de falsă, făcută — nu scimū de cine — și care arētare nici mie ca preotū și directorū școlarū, nici învățătorului nostru *Eutimiu Milosavū*, pe care-lū privia mai dinadinsū acea arētare și contra căruia mai vērtoșū ați și eșitū în fața locului la investigare, — nu ni-o ați arētātū, ca sē scimū, cine calumniază pe toți cari nu se amestecă în fărădelegi cu dēnșii.

Pe basa acelei arētări, dīcū, Spectabilitatea Vōstră în cântări deprinderea tinerimetei Vōstre în cântări bisericesci, și noi, fără contradicere, ne-am supusū voinței Spectabilității Vōstre, pentru ca sē Vē arētāmū stima ce o nutrimū față de „șeful“ cercului nostru. Tinerimea noastră deci nu a mai cântatū de felū, începēndū din 17 Februarie a. c. încōce.

Apropiindu-se însē sfințele sērbătorū ale Pascilorū, în 26 Martie a. c. înșoțitū de învățătorulū nostru *Eutimiu Milosavū*, am fostū la Spectabilitatea Vōstră în persōnă, rugāndū-vē sē ne concedēți reîntrunirea tinerilor noștri plugari, pentru a putē repeta cântările rituale; la ce

apoi Spectabilitatea Vōstră ni-ați răspunsū, că: „dela cântările bisericesci nici mai nainte nu ne-ați opritū;“ deci ați concessū reîntrunirea tinerimetei nostre sub condițiune, ca „numai în cântări bisericesci sē se deprindū.“ — Tinerimea noastră apoi pe basa concesiunii date de Spectabilitatea Vōstră s'a și reîntrunitū pentru repețirea cântărilor bisericesci, și din 26 Martie a cântatū fără conturbare, nefindū ușa școlei încuiatā.

În 31 Martie a. c. însē a venitū judele *Dimitrie Stănescu* și după ce a încuiatū ușa școlei și s'a purtatū brutalū, insultāndū pe învățătorulū nostru *E. Milosavū*, tinerimea noastră, în urmarea acestui atacū, basatū pe concesiunea Spectabilității Vōstre, s'a băgatū în școlă — se înțelege — fără șcirea judelei comunālū, întocmai cum a pusū judele acela lăcatulū pe ușa școlei fără șcirea comitetului nostru parochialū, carele pentru școlele nostre confesionale, în înțelesulū statutului organicū sancționatū de Maiestatea Sa Impēratulū-Regele nostru *Franciscū Iosifū I.* — este autoritate în comună.

Tinerimea noastră așa dēră, pentru-că s'a reîntrunitū la cântările bisericesci, după mine, n'a comisū nici o crimă; căci noi amū esoperatū înalta concesiune a Spectabilității Vōstre pentru scopulū amintitū; ér arătările, ce vi-le face primăria comunālă din locū, suntū false și fără temeiū, cu atātū mai vērtoșū, căci tinerimea noastră de felū *nu se deprinde în cântări populare*; cu atātū mai alesū nu cântă cântări de conținutū „contrarū“ scumpei nostre patrie.

Vē rogū deci sē aveți bunėtate a îndruma pe primăria comunālă, ca sē nu se amestece în trebile nostre și sē nu se pōrte atātū de provocatorū față de noi, căci tinerimea noastră se deprinde în cântări bisericesci ca și alte „coruri din cerculū de sub administrarea Spectabilității Vōstre“. — *Ianova*, la 3 Aprilie 1890. — Cu stimă: *Ilie Popescu* m. p. parochiū, ca președintele comitetului parochialū și directorū școlarū.

Așadēră persecuțiunile teroristice ale organelorū stăpânirei unguresci în contra reuniunilor de cântări romānesce și sērbesci s'au pornitū deocamdată, pentru ca aceste reuniunū sē nu cante cantece populare romānesce și sērbesci.

Rēu au făcutū *Ianovenii*, că s'au supusū acestei voinci și fărădelegi, care nu și mai are pāreche în analele statelorū constituționale și liberale.

Vomū vedē, ce pași va întreprinde autoritatea noastră școlară și bisericescă gr. or. din Țera ungurescă față cu aceste nelegiuiri. Căci de va suferi asemenea bașibuzucii, se vorū opri și cântările nostre bisericesci, pentru-că dușmanii noștri nu vorū a mai ađi nici graiulū, nici cântarea romānescă, fiă ea chiar pentru a mări pe Dumneđeu.

DIN DIETA UNGARĂ.

Cestiunea fondurilorū nāsēudene. (Urmare.)

Ludovicū Mocsary: Nici-odată nu m'am simțitū chiamatū a lua în apărare procederea guvernelorū în afacerile publice, cu astă ocașiune însē mēsimitū îndemnatū în interesulū adevērilorū a despresiune pārerii mele, că greșescū cei ce vrēu sē arunce întregū odiulū afacerii Nāsēudenilorū exclusivū asupra guvernului din 1872.

S'a întēplatū, ce e dreptū, că s'a înștrăinatū averea statului și încă în mēsursă însemnată; dēr decă întrebāmū, că cine a înștrăinat'ō, trebuie sē mergemū la vremuri multū mai depārtate. Trebuie sē mergemū îndērētū la timpulū domniei Mariei Teresia, la aceia domnire numită glorioșă; trebuie sē mergemū îndērētū până la *Iosifū II.*, despre care scimū, că până a trāitū mamă-sa,

s'a ocupatū cu afacerile militare, și care era consideratū ca celū mai mare inimicū alū națiunii maghiare, dăr pentru care cu tōte astea se entusiasmēză multū omeni de aceia, căroro li-ar plăcē sē se numescă omeni liberali.

Atunci, cu ocașiunea înființării graniței militare, s'a croitū sōrtea raporturilor de proprietate a Nāsēudenilorū. Totū ce s'a întēplatū de atunci încōce, însăși situațiunea aceea forțatā, înainte căreia stāmū acum și pe care mēsilitū a-o numi așa, — tōte suntū urmarea desvoltării treptate a instituțiunii graniței militare. Cu ocașiunea împărțirii granițelorū militare ar fi fostū timpulū binevenitū, ca statulū sē se pună érăș în posesiunea domeniurilorū, ce i-se cuveniau și ce i-s'au rezervatū pe sēma lui și până acum. Dēr ces'a întēplatū? În 1851 cei dela putere cu abundanță au datū totulū acelorā, cari prin cunoscutulū *Urbanū* au sedusū și pe alții la reșcolă în contra statului. Comisiile acelea, cari s'au trimisū mai târđiu, ca sē reguleze stările de acolo, au mersū cu marșruta între așa numitele *comisio media* și *immedia*. S'a hotărītū înainte, ca întregū teritorulū de pāmēntū, care a fostū în proprietatea granițierilorū, sē rămān în proprietatea lorū. Ba s'a întēplatū mai multū și de câtū asta, când însē și comisiile, la ordinulū directū alū curții, au dărutū granițierilorū regalulū dela Valea Rodnei, care atunci aducea venitū de peste 30.000 fl., dēr ceu era datū granițierilorū, ci se destinase pentru statū.

Astfelū s'a creatū situațiunea... Va sē dīcă situațiunea a creatū directū sistemulū absolutisticū. Acestū faptū nu este unicū în felulū sēu. Totū acelui sistemū absolutisticū, totū acelui sistemū, care nu respecta legile unguresci, este a se atribui, că d. es. domeniulū dela *Battaszek* s'a datū în contra legii pentru unū scopū, care și până în ziua de astāđi este hotărītū germanisatorū, adecă pentru susținerea „*Theresianu*“-lui. În ultimii ani ai sistemului absolutisticū abatia dela *Capornocū* s'a datū în contra legilorū nostre unei organizațiunii străine, iesuiților dela *Kalksburg*. Până în ziua de astāđi statulū ungarū n'a fostū în stare a redobēndi aceste proprietăți.

În an. 1872, când s'a încheiatū acestū contractū, fost'a ore cu puțință ca sē se ia aceste proprietăți dela locuitorii granițieri, cari în absolutulū dispozițiunilorū sistemului absolutisticū, deja încă atunci se aflau în faptū de 20 de ani în posesiunea lorū? Fost'a cu puțință, ca regaliele, pe cari atunci le posedeau aprōpe de unū deceniu, purū și simplu sē li-se ia din mână? Eu așa credū, că or-cine s'ar fi aflatū atunci în fruntea guvernului, nu s'ar fi încumētatū sē sdruncine cu totulū raporturile de proprietate ale celorū 44 de comune aflātrate pe unū teritoriu de 50 miluri pătrate (peste 500.000 jugere catastrale). (Contradicēri în stānga estremă). Adevēratū, că statulū a avutū pria acēsta o pagubă însemnată, ce astāđi nu se pōte calcula cu siguritate, pōte 2—3 milioane... Putemū dīce însē, că deși acea proprietate de 50 miluri pătrate s'ar putē socoti cu 2—3 milioane, luarea lorū îndērētū însē ar fi sdruncinatū atātū de multū raporturile de proprietate, încātū nimenea nu s'ar fi încumētatū a face una ca asta. Dēr am auzitū eri, că nu considerāțiunū financiara, oi lucrulū celū mai supērăciosū este împrejurarea, că Romānii, căroro li-s'au vēndutū aceste bunuri, le folosescū pentru scopuri contrare statului.

Rassa maghiară, care în modū neîndoiosū a sciutū sē căștīge supremația în acēstă patriă, va fi în stare sē ținā acēstă supremația și în viitorū, și decă observă, că și celelalte rasse se silescū a se ridica din trista lorū stare de mai înainte, împrejurarea acēsta trebuie sē i servescă numai ca îndemnū pentru ca și ea sē și desvōlte tōtă puterea și energia sa, pentru ca sē pōtă suporta și ma

departe acea concurență, pe care și până acum a suportat-o într-un mod victorios.

Față cu această odiosă cestiune a Năsăudenilor, se află un moment, care după părerea mea cel puțin încăva ne poate liniști, (Strigări în stânga extremă: Nu se află!) și acesta constă în împrejurarea, că ceea ce statul a dat Năsăudenilor, a dat pentru scopuri culturale.

Eu așa cred, că în țera acesta înaintarea culturii, mai vârtos între acele pături ale poporului, cari până acum au fost mai mult rămase îndrăgite, este în interesul statului maghiar. *Cultura însă prin nimic nu se poate înainta mai mult, ca tocmai prin aceea, că locuitorilor țerei de rassă nemaghiară li-se dă posibilitatea, ca să se potă cultiva în limba lor maternă.* Se poate, că foarte mulți dintre colegii mei deputați vor socoti, că acesta este un paradox, eu însă cred, că chiar în împrejurarea, că din dotațiunea statului se susține la Năsăud un gimnasiu de limbă nemaghiară, se poate găsi ceva, ce se ne liniștească pe noi cu ocaziunea rezolvării acestei cestiuni. (Contrațiceri în stânga extremă.)

Durere, naționalitățile în genere și, că legea de naționalitate din 1868 deja nu mai e altceva, decât o literă moartă. Fărăndoială, că tocmai în privința cetățului și din legea amintită, această așa este, pentru-că statul afară de acest unic casu nu numai că nu a făcut nimic în direcțiunea, ca cei de rassă nemaghiară să se potă cultiva în școle în limba lor maternă, ci și acolo, unde au voit să ridice gimnasii din banii lor proprii, ca d. es. în Caransebeș și Arad, cu totă ocaziunea au fost împedecați în această nisuiță a lor prin ministeriul de culte mai de dincă și sunt împedecați până în ziua de astăzi.

Decă așa stă treba, se nu vă mai plângeți asupra acestui unic casu, pentru ca să ne putem provoca cel puțin la acest casu singur singurel, în care statul totuși și a împlinit datorița prescrisă în legea de naționalitate din 1868.

Trebuie s'o spuună, că în scurta discuțiă de până acum m'au atins neplăcută câte-va cuvinte, câte-va declarațiuni de antipatiă față cu naționalitățile, anume față cu Românii din Ardel, și nici nu pot tăce mai vârtos față cu cuvintele d-lui deputat Csatar, care dize, că în cestiunea acesta cel mai supărăcios lucru este, că averea statului s'a datu streinilor; ori care cetățen alu acestei patrii, în ori ce limbă ar lauda el pe Dumnezeu, și anume Românii, au dreptu la patria acesta tocmai așa, ca ori care altu; nici ei nu suferu să fi eschiși dela patriotism și dela împlinirea datorițelor împreunate cu patriotismul. (O voce în stânga extremă: I-am vădutu în 48!)

De altmintelega în ceea ce privește proiectul de lege din discuțiune, după ce vedu, că ne aflăm direct în fața unei situațiuni forțate, deoarece dieta este acum silită a rezolva cestiunea acesta.; după-ce vedu, că la rezolvarea acestei cestiuni se află momente, cari într'o anumită măsură ne pot liniști, eu pe lângă tôte că recunosc, că contractul din 1872 ar fi putut fi în multe privințe mai avantajos, procederea de atunci ar fi putut fi mai preventivă: primesc proiectul.

Urmăză vorbirea ministriului de finanțe, Alexandru Wekerle.

Correspondența „Gaz. Trans.”

D.-St.-Mărtin, 15 Aprilie 1890.

D-le Redactor! În 13 Aprilie st. v. frul telegrafic a adus școarea în capitala comitatului Târnavi mic D.St.-Mărtin, că deputatul cercului Bălăușeri, Iuliu Horvath, va sosi pe aji aici și din incidentul căderii fostului ministru Tisza își va desfășura programul, apoi pentru 150 persoane va da, după obicei, ună banchetă.

În urma vestei acesteia vice-comitele Dominic Gáll imediat a dispus, ca pe aji să se chieame toți alegătorii din ambele cercuri și totă inteligența, ca să vadă și să audă pe marele patriot.

Înainte de tôte Vă scriu, că afară de 2—3 inteligenți din locu, cari au mers din curiozitate, ca ascultători, dintre alegătorii români la conferința acesta nu s'a prezentat nici unul, — Unguri, Armeni și Jidani au fost cam 120—30 și încă 2 Sași.

Vice-comitele Gáll deschidându conferința propune alegerea unui președinte ad hoc și 2 notari, — ce se și întâmplă. După aceste ia cuvântul deputatul Iuliu Horvath.

Pro primo afirmă, că densusul de 18 ani se ocupă cu politica și tot-deuna independent și-a declarat părerea sa individuale; combate servilismul și dice: Națiunea maghiară trebuie să se întărească în principii, să aibă prejudecare de sine stătătoare și acestea să pătrundă tôte regiunile societății, pentru-că decă va avé aceste însușiri, atunci va fi în stare și va puté dispune, ca guvernul dela societatea maghiară să-și ia îndrumări și nu vice-versa. Afirmă, că acum cel mai însemnat eveniment e dimisia fostului prim-ministru Tisza — își pune întrebarea: competent e Iuliu Szapari a conduce ministeriul și a fi prim-ministru? la care întrebări își răspunde cu da! și densusul rămâne sprijinitorul guvernului.

Afirmă, că densusul nu e în contra fuziunii și bucurosu face fuziune cu individi, seu cu partide, cari au principii, dără e contra acelei fuziuni, care nu are principii, ci numai scopul de-a ajunge la putere.

În principiu nu e în contra reformei administrației, dără pretinde ca administrația să fi adevărată maghiară și pro primo legea comună trebuie străformată așa, ca fiesce care individ să scie, că trăsece în patria maghiară; aici altă națiune nu există, prin urmare administrația numai pură maghiară poté fi.

Frasele bombastice ale D-lui Iuliu Horvath nu mă interesază, și cred, că nu interesază pe nici un Român, dără D sa a vorbit cu un foc mare, spre a cărui stingere chiar 6 pahare de apă a bătut, despre liberalism, despre naționalități, atingându-ne și pe noi Români. A vorbit peste 2½ ore și în fine în mine tôte vorbirea densusului a făcut impresiunea aceea, că D-lă mare patriot Horvath — nu cred să fi făcut vr'o dată esamenul de maturitate la vre-un gimnasiu — și convingerea mea acesta e durerosă, pentru-că după ce d-lă Iuliu Horvath trece în tabăra acelora, cari ar fi chemați a ferici patria comună și pentru-că, decă toți matadorii sunt de pănura, respective de convingerile D-sale, atunci e imposibil, ca această nefericită patriă comună, sub ocărmuirea astor felu de omeni, să potă deveni fericită. Apoi cum și prin ce devine o patriă în nefericire, acesta o poté vedé D-lă Horvath din memoriile lui Bethlen Miklos, cari nu numai pentru densusul, dără pentru întreaga cetă de ocărmuitori de aji sunt foarte instructive.

Domnul Horvath își bate peptul și dice, că el e liberal și nu numai concede, dără și pretinde ca toți individi să fi liberali, să-și exprime fără șială cugetele, și totu atunci continuă: dără în patria maghiară nu poté și nu e permis să se vorbească și să se scrie în altă limbă decât în limba maghiară, nu poté exista altă națiune, fără numai națiunea maghiară.

Ai dicit, D-le Horvath, în vorbirea D-tale, că cestiunile grele trebuiesc rezolvate și nu amânate. Ei bine, cum pot dără dice: cestiunea naționalităților e rezolvată. Unde, când și cum s'a rezolvată? În timp de 22 de ani ce au făcut guvernul și mai ales guvernul Tisza pentru naționalități? cum și prin ce li-a ameliorat șortea lor vitregă? La

aceste întrebări răspunsul numai negativ poté fi.

Ce privește cestiunea naționalităților, amar vă înșelați d-le Horvath, decă credeți, că ea e rezolvată, pentru-că ea nu e rezolvată, é rezolvarea ei așa după cum se cuvine acum seu mai târziu trebuie să se facă și încă pe basa libertății și a egalității.

Ună alegător.

Din comit. Torontal.

O nobilă și laudabilă mișcare s'a pornit între femeile române din comitatul Torontal, pentru promovarea culturii și școalei românești. Salutându cu bucurie această mișcare, publicăm următorul

APELŪ

cătră dōmnele și domnișorele române.

Înaltul minister reg. ung. de finanțe a binevoit sub Nr. 6196/1890 a permite comunei noastre române gr. or. a arangia un joc de loterie cu losuri în favorul fondului, respective edificării școalelor române confesionale cu emiterea de 30.000 losuri à 30 cr.

Cu acestu jocu sunt împreunate câștiguri de diferite obiecte în preț total de 2000 fl. v. a.

Spre realizarea cătu mai avantajosă a acestui scopu, s'a organizat sub presiuniul subsemnatei un comitet de dame care acum și ia voiă a se adresa cătră prea onoratele dōmne și d-șorele române cu rugarea să ne vină întru ajutorul acestui scopu filantropicu, cultural și național prin donuri de obiecte diferite, lucruri de mână etc.

Cel mai însemnat obiect la aparință va fi privit din partea noastră, ca sacrificiu prețios pe altarul culturii naționale!

Dovețile de iubire și de devotament, ce a-ți dat în multe rânduri pentru interesele culturale ale națiunii noastre, ne-au încurajat la această rugare și suntem convinse, că binecuvântarea cerului nu va lipsi dela întreprinderea noastră.

Obiectele destinate acestui scopu rugăm a se trimite până la 3/15 Iunie 1890, sub adresa subsemnatei în N.-Set.-Miklos, comit. Torontal.

Sân-Nicolaulă-mare, în luna lui Martie 1890.

Emilia Halic, m. p.,
preș. com.

Scutu plantelor în câmp și în pădure!

Cea dintău plimbare afară la verdă am făcut-o în ziua întâu din Aprilie. Tineri și bătrani, cătră seră, suiau drumul dela Romuri cătră stejariș în grupuri, seși fiind de aer curat. Ici-colo alergau vioi copii cu mari buchete de flori adunate din pădurea ce mărginesce de amândouă laturile drumului. Lângă drumu nu era nici o floriciță, dără pe drum erau destule călate în picioare.

Nu e ore un rău, că copiii la început de bucurie culeg flori, é apoi sătu de a-le mai duce în mână le aruncă jos? Adese-ori am vădutu în plimbările mele din Martie ghiocei soși cu rădăcină cu totu, adesea nefloriți încă, aruncați jos și călcați în picioare.

Acastă distrugere a vieții plantelor merită a fi condamnată, pentru-că foarte puțin se deosebesce de vandalismul de a rupe capetele florilor pe liveți, și arborii și tufșurile ce împodobesc parcurile publice.

Cu admoniări numai nu se va înlătura acestu rău, ci prin povețe date la ocaziuni și la timp de părinți și învățători, spunându-le copiilor, că florile le pot culege, ca să se împodobescă cu ele, é nu ca să le arunce. Despoindu câmpul și pădurea de flori, se despoinde de podoba lor cea mai frumoasă, care atrage pe vizitatori. Ce să mai dicit apoi, când veți rupte chiar ramuri întregi de pomi, înfloriți, cum am vădutu în zilele acestea!

Să ne dăm silința a opri prin admoniări, povețe și exemple mâna tineretului nostru dela distrugerea brutală a plantelor.

Dare de sēmă și mulțămă publică.

Au mai contribuit în favorul concertului junimei rom. universitare din Clușiu, arangiat în 20 Februarie 1890:

Prin lista Nr. 2, încredințată d-lui Andrei Cosma, direc. alu inst. de credit și econ. „Silvania”, în Șimleu:

D-nii: A. Cosma 2 fl., D. Denca în Periceu 1 fl., A. Marcu, Șimleu 1 fl., A. Barboloviciu, Șimleu 2 fl., Ioan Moldovanu, Bănișori 1 fl., „Silvania”, inst. de cred. și econ. 2 fl. 50 cr., Samuil Bădescu, Hidig 50 cr., Simeon Orosu, Șimleu 1 fl. Suma 11 fl. v. a.

Prin lista Nr. 39, încredințată d-lui Ioan Mihai, avocat în Orăștia, dela d-lă colectante 5 fl. v. a.

Prin lista Nr. 69, încredințată d-lui Sergiu Medeanu, adm. prot. în Sebeș, au contribuit d-nii: Sergiu Medeanu 1 fl., I. Paraschiv subjud. reg. 1 fl. Suma 2 fl. v. a.

Prin lista Nr. 85, încredințată d-lui Artimon Blășianu în Obreja, au sosit dela d-lă colectante 1 fl. 50 cr.

Prin lista Nr. 30, încredințată d-lui Ioan Popovic, teolog în Caransebeș, au încurs dela d-nii: Nicolae Stupari 50 cr., George Popa 63 cr., Petru Ieremiă 51 cr., Ioan Popovic 37 cr., Nicolae Ionescu 1 fl., Nicolau Groza 1 fl., Ion Biruescu 1 fl., Ioan Groșan 20 cr., Isidor Tabercu 20 cr., toți teologi; Const. Liuba 20 cr., Const. Dăneț 20 cr., Ioan Gonescu 1 fl., P. Popovic 30 cr., Ilie Popa 30 cr., A. Otonogatu 40 cr., Ioan Popa 36 cr. Domnișorele: Iuliana Musteț 1 fl., Octavia Crăinicescu 50 cr., Ecaterina Nasticiu 50 cr., și Florea Caiman 60 cr., Iosif Curușiu 1 fl. 50 cr., Corneliu Crainicescu 20 cr., toți pedagogi. Suma 12 fl. 47 cruceri v. a.

Prin lista Nr. 31, încredințată d-lui Simeon Popu, prot. în Luna, au încurs dela d-nii Simeon Popu 1 fl., Petru Iacobescu preot gr. cat în Vereșmort 1 fl. Suma 2 fl. v. a.

Cu lista Nr. 48, încredințată d-lui Nicolae Munteanu, în Cămpeni, au încurs dela d-nii: Petru Ivante, 1 fl., Dr. Basiliu Preda adv. 1 fl., Visilie Chirtoș 1 fl., Sidonia Munteanu 1 fl., Nicolau Munteanu 1 fl., Michail Andreica 1 fl. Suma 6 fl. v. a.

(Va urma.)

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.”

(Serviciul de cosp. biurolui din Pesta.)

Berlin, 22 Aprilie. Complimentele schimbate între președintele republicii franceze Carnot și între admiralul Lovera produc sensațiune.

Petersburg, 22 Aprilie. Starea sănătății procuratorului sfântului Sinod, Pobjedonoscev, deșteptă îngrijiri.

Viena, 22 Aprilie. Lucrătorii organizați ai Vienei au hotărît să țină sərbătorea lucrătorilor și ziua de 1 Mai se o serbeze în Prater. — Din ținuturile aflătoare în grevă au sosit telegrame, care spun, că situațiunea se desfășură mai favorabil. Într'un număr de mine s'a reinceput lucrul. A izbucit greva brutarilor. Între măestrii brutari s'a pornit o mișcare pentru scumpirea pânei.

Praga, 22 Aprilie. În cursul zilei s'au reîncoit escesele. Zidarii tuturor construcțiilor celor nouă au încetat lucrul. S'au făcut mai multe arestări.

Graț, 22 Aprilie. Căfele de lăcătuși s'au pus în grevă. De orece cu ocaziunea grevei brutarilor e temere, că vor fi turburări, diferite părți ale orașului sunt ocupate de oștire.

Klagenfurt, 22 Aprilie. Lucrătorii din minele de plumb în Bläiberg s'au pus în grevă.

Frankfurt, 22 Aprilie. 700 de cismari s'au pus în grevă.

Amsterdam, 22 Aprilie. Ministerul de interne a încunoscintat reuniunile de lucrători, că la 1 Mai nu se va tolera nici o procesiune pe strade.

Editor și Redactor responsabil:
Dr. Aurel Mureșanu.

Szám 6323—1889 tkvi.

304,1—1

Cursul pieței Brașov

din 22 Aprilie st. n. 1890.

Table with exchange rates for various currencies like Banconote românești, Argint româneș, Napoleon-d'ori, etc.

Cursul la bursa de Viena

din 21 Aprilie st. n. 1890

Table with stock market rates for gold, silver, and various bonds.

Table with interest rates and other financial data for various banks and currencies.

Arverési hirdetményi kivonat.

A Fogarasi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bécsi biztosító társaság brassoí fötügnyökség végrehajtónak Talaba luon kis vajdalfalvi végrehajtást szenvedő elleni 5 frt. 84 kr. tökekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassoí kir. törvényszék (a Fogarasi kir. járásbírósg) területén lévő a kis vajdalfalvi 63 számú tjkvben foglalt

Table with columns for land parcels, including numbers, areas, and owners.

ingatlanokra az árverést az azennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1890 évi Május hó 24-ik napján délelőtt 10 órakor kisvajdalfalvi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi: LX t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bírósgnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogaras 1890 évi Január hó 23-ik napján.

A fogarasi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potú cumpéra în tutungeria I. Gross, și în librăria Nicolae Ciurcu.

Avisú d-lorú abonați!

Rugám pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei se binevoiască a scrie pe cuponulú mandatului postalú și numerii de pe fășia sub care au primitú diarulú nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, se binevoiască a scrie adresa lámurítú și se arate și posta ultimă.

Totodată facemú cunoscutú tuturorú D-lorú abonați, cá mai avemú din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiunilorú „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potú adresa la subsemnata Administrațiune în casú de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Mersulú trenurilorú

pe liniile orientale ale căii ferate de statú r. u. valabilú din 1 Octomvrie 1889.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta, etc.), train types, and departure/arrival times.